

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010066
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3620010066.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom mesto B., okres Partizánske, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, pre pokračovací trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 127 odsek 4 Tr. zákona a s poukazom na § 122 odsek 10 Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 05. decembra 2022 pod sp. zn. 2T/27/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 23. novembra 2023 jednomyselne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 3 Tr. poriadku s a v napadnutom rozsudku z r u š u j ú všetky výroky o treste.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., okres B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok,

o d s u d z u j e

podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 41 odsek 2 Tr. zákona na s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona s a obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona s a zároveň pri nedotknutom výroku o ochrannom opatrení r u š í výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/22/2022-216 z 02.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/63/2022-232 z 21.06.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 05. decembra 2022 pod sp. zn. 2T/27/2020 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“), na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, č. k. Pv 85/20/3305-32 zo dňa 21. apríla 2020, doručenej okresnému súdu toho istého dňa a na podklade uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 02. septembra 2022 pod sp. zn. 2T/27/2020 spojenej trestnej veci vedenej proti obžalovanému Okresným súdom Partizánske pod pôvodnou sp. zn. 2T/9/2022 na spoločné konanie, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 127 odsek 4 Tr. zákona s poukazom na § 122 odsek 10 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. pod vplyvom drog v obývanej pivnici rodinného domu v B. C. D. E. XXX/X dňa 12.02.2020 v čase približne o 12.00 hod. po tom, ako za ním prišla jeho matka F. B. jej začal vulgárne nadávať a vyčítať jej to, ako sa k nemu správa, že ho chce vyhodiť z domu, na čo mu F. B. odpovedala, že ju svojím správaním núti zavolať políciu, nakoľko sám nechce odísť z domu a nedodržiava dohody pri abstinovaní od užívania drog, na čo obžalovaný svojej matke uviedol, že on z domu neodíde, že rodičov zabije a niečo si spraví, čím ju hrozbou násilia nútil, aby z obavy vyslovene hrozby nezavolała políciu,

2. pod vplyvom drog dňa 15.02.2020 v čase približne o 21.40 hod. zazvonil na zvonček rodinného domu v B. C. D. E. XXX/X, kde mu jeho otec G. B. prišiel otvoriť dvere a pustil obžalovaného do vnútra domu, kde od neho žiadal, aby sa podrobil orientačnému testu na zistenie požitia drog, pričom obžalovaný sa testu odmietol podrobiť, na čo rodičia obžalovaného vyzvali, aby z domu odišiel, čo obžalovaný nerešpektoval, na čo bol oboma rodičmi upovedomený, že ak sám dobrovoľne neopustí ich dom, tak privolajú políciu, na čo im obžalovaný uviedol, že ak zavolajú políciu, tak všetkých podreže a pozabíja, čím hrozbou násilia oboch rodičov nútil, aby upustili od privolania polície a donútiť oboch rodičov hrozbou násilia k zmene postoja k zotrvaníu obžalovaného v dome svojej matky a následne matka obžalovaného z obavy o zdravie svoje a manžela G. B. privolala hliadku polície, ktorá obžalovaného z domu odvedla v čase okolo 22.50 hod., pretože sám z domu odísť odmietol a nerešpektoval vôľu svojich rodičov na opustenie domu,

3. pod vplyvom drog dňa 16.02.2020 v čase okolo 05.30 hod. preskočil oplotenie rodinného domu v B. C. D. E. XXX/X vysoké 138 cm, prišiel k oknu rodinného domu na prízemí a búchal na okno, keď obžalovanému nikto neotváral, po chvíli zaspal na trávniku dvora, na to za obžalovaným prišiel jeho otec G. B. a vyzýval ho, aby odišiel z domu, pričom obžalovaný najskôr prosil otca, aby ho pustil do vnútra domu a po chvíli začal na neho kričať a vulgárne mu nadával, aby ho pustil do vnútra domu, na čo mu otec povedal, že ho do domu nepustí a aby odišiel, následne sa obžalovaný rozbehol k vstupným dverám a chcel sa násilím vtláčiť do vnútra domu, v čom mu zabránil jeho otec tým, že obžalovaného z dverí odtláčal, a keď sa obžalovanému do vnútra domu cez vstupné dvere dostať nepodarilo, rozbehol sa do altánku na dvore, kde začal vytrhovať zásuvky a hádzať ich na zem, následne za ním pribehol jeho otec, chytil obžalovaného, aby mu zabránil pokračovať v jeho konaní a posadil ho do kresla, kde obžalovaný vykrikoval svojím rodičom G. B. a F. B., že ho nechcú vpustiť do vnútra, že majú zdochnúť, na čo mu povedali, že zavolajú políciu, na čo im obžalovaný uviedol, že pokiaľ zavolajú políciu, tak všetkých podreže, pozabíja a podreže aj seba, čím hrozbou násilia oboch rodičov nútil, aby upustili od privolania polície, pričom v dôsledku obavy o zdravie matka obžalovaného išla zavolať políciu, po čom obžalovaný v kresle altánku zaspal až do príchodu polície na miesto,

a ďalej bol uznaný za vinného aj zo spáchania pokračovacieho trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 122 odsek 10 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

4. dňa 23.05.2021 v čase od 01.30 hod. do 01.35 hod. v B. C. D. H. XXXX v prevádzke Pivárne Šport odcudzil mobilný telefón Huawei P 30 Pro patriaci B. I. tým spôsobom, že voľne položený mobilný telefón vzal z barového pultu a následne s ním odišiel z uvedenej prevádzky na ulicu J. K. v Partizánskom pred objekt s názvom Oáza, pričom následne ako B. I. zistil, že mu mobilný telefón chýba, pokúsil sa naň dovolať z mobilného telefónu svojej kolegyně, kedy hovor prijal obžalovaný, ktorý do

telefónu uviedol, že sa nachádza na vyššie spomínanom mieste, kam za ním z prevádzky Piváreň Šport B. I. prišiel a vyzval obžalovaného, aby mu vrátil jeho mobilný telefón, čo obžalovaný aj urobil, čím si obžalovaný bez súhlasu prisvojil uvedený mobilný telefón patriaci poškodenému B. I. v hodnote -470,-€,

5. dňa 23.05.2021 v čase od 02.30 hod. do 04.00 hod. v B. C. D. H. XXXX na terase prevádzky Pivárne Šport odcudzil mobilný telefón zn. Huawei P 9 Lite patriaci E. L. tým spôsobom, že mobilný telefón vzal z jej kabelky uzatvorenej pomocou sťahovacej šnúrky, ktorú mala E. L. v tom čase prevesenú cez plece, pričom v čase okolo 04.00 hod. obžalovaný s uvedeným telefónom odišiel na neznáme miesto a E. L. odchádzala domov, kedy po ceste zistila, že jej mobilný telefón sa v kabelke nenachádza a následne v ranných hodinách obžalovaného kontaktovala prostredníctvom komunikačnej aplikácie Messenger s tým, aby jej mobilný telefón vrátil, na čo jej obžalovaný s odstupom času odpovedal, že sa nachádza mimo mesta a že jej mobilný telefón vráti, keď príde domov, čo však obžalovaný dobrovoľne neurobil a mobilný telefón si ponechal až do 15.30 hod. dňa 27.05.2021, kedy mu bol na Obvodnom oddelení PZ v Partizánskom zaistený podľa § 21 odsek 1 Zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, pričom uvedeným konaním obžalovaný spôsobil poškodenú E. L. škodu vo výške -50,- € .

Za to bol obžalovaný odsúdený nasledovne:

Podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 odsek 4 Tr. zákona, § 39 odsek 1 Tr. zákona, § 39 odsek 3 písm. e) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd zároveň pri nedotknutom výroku o ochrannom opatrení ruší výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/22/2022-216 z 02.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/63/2022-232 z 21.06.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli okrem prokurátora osobne prítomný obžalovaný i jeho zvolený obhajca, proti nemu podal písomne odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného a obžalovaný odvolanie podal ihneď po vyhlásení citovaného rozsudku proti všetkým jeho výrokom.

Obžalovaný vo svojom písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol doslovne nasledovné :

„Mám za to, že pri žiadnom z čiastkových útokov (skutkov) v bode 1/ až 3/ nebola naplnená skutková podstata zločinu vydierania. Mnou vyslovená hrozba nebola takej kvality, aby bola objektívne spôsobilá ovplyvniť správanie poškodených. Ako uvádza aj súd prvého stupňa v odôvodnení Rozsudku, spôsobilosť hrozby vyvolať obavy z následkov vyplývajúcich z objektívnej stránky trestného činu nemá nič so všeobecnosťou a nemožno ju oddeliť od konkrétnych subjektov. Za daných skutkových okolností, kedy ani samotní poškodení podľa ich výpovedí na hlavnom pojednávaní moje slová nevnímali ako vydieranie, sa javí ako prílišný formalizmus, ak moje konanie bolo právne kvalifikované ako vydieranie. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obaja poškodení vedeli rozpoznať, kedy som bol pod vplyvom drog a ako som sa pod ich vplyvom správal, tiež však vedeli, že vyslovená hrozba nebola z mojej strany mienená vážne a poukazujem na to, že ani jeden z rodičov na hlavnom pojednávaní nevypovedal tak, že by mojím slovám „uveril“ tak, že by tieto slová ovplyvnili ich konanie. Aj napriek záväznému právnenému názoru odvolacieho súdu som preto toho názoru, že mnou vyslovené slová neboli objektívne spôsobilé ovplyvniť slobodu rozhodovania poškodených a preto som ani pri jednom z čiastkových útokov (skutkov) v bode 1/ až 3/ nenaplnil skutkovú podstatu zločinu vydierania. Za nezákonný preto považujem Rozsudok v časti, v ktorej som bol uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu vydierania, pričom mám za to, že nanajvýš bolo možné moje konanie právne posúdiť ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania. Za nezákonný tiež považujem Rozsudok v časti, v ktorej som bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže. Mám za to, že nebolo preukázané naplnenie všetkých

zákonných znakov skutkovej podstaty krádeže, keď ani pri jednom z čiastkových útokov som nemal úmysel ukradnúť mobilný telefón, čo vyplynulo aj z môjho správania po tom, ako poškodení zistili, že mám u seba ich mobilné telefóny. Pokiaľ ide o mobilný telefón poškodeného B. I., tu je v prvom rade potrebné poukázať na fakt, že poškodený mi v priebehu daného večera mobilný telefón vyslovene vypožičal, čo sám potvrdil na hlavnom pojednávaní. Svoj súhlas na vypožičanie mobilného telefónu nijako časovo neohraničil. Podľa môjho názoru je v prvom rade potrebné vnímať priebeh udalostí ako jeden celok, a to od môjho príchodu do Pivárne Šport vo večerných hodinách dňa 22.05.2021 až po môj odchod zdaného podniku v ranných hodinách dňa 23.05.2021. Od môjho príchodu do Pivárne Šport sme sa zabávali všetci v podniku spoločne, rozprávali sme sa a spoločne sme požívali alkoholické nápoje. Nielen ja, ale aj poškodený B. I. už bol v čase približne o 01.30 hod. významne ovplyvnený alkoholom, čo malo výrazný vplyv na to, ako vnímal priebeh udalostí. Skutková podstata prečinu krádeže predpokladá prisvojenie si cudzej veci v podobe zmocnenia s úmyslom nakladať s ňou ako s vlastnou. Mobilný telefón B. I. som však vzal z barového pultu na základe jeho predchádzajúceho súhlasu, ktorý mi udelil v daný večer. Uvedené svedčí o tom, že nedošlo k zmocneniu sa ho v úmysle nakladať s ním ako s vlastným, ale k vypožičaniu, s tým, že po zavolaní si tento telefón naspäť vrátim. Tak som aj urobil, a to dokonca hneď na základe toho, ako som postrehol, že mobilný telefón mi zvoní v ruke, hovor som prijal a na slová poškodeného som mu oznámil, kde sa nachádzam a počkal som ho stojac na mieste. Nič nenasvedčovalo tomu, že by som si chcel mobilný telefón prisvojiť a ani som tak urobiť nechcel, vypožičaním som len riešil situáciu, kedy som môj mobilný telefón mal nepoužiteľný s rozbitým displejom vo vrecku. V tejto súvislosti poukazujem aj na výpoveď svedkyne M. N., ktorá na hlavnom pojednávaní taktiež potvrdila, že aj od nej som si mal v priebehu večera vypožičať mobilný telefón a tento jej na požiadanie vrátiť. V tejto súvislosti uvádzam, že som nemal žiaden dôvod prisvojiť si mobilné telefóny s úmyslom nakladať s nimi ako s vlastnými, o čom svedčí najmä to, že som nikam s vypožičanými mobilnými telefónmi neodišiel, stále som sa zdržiaval v blízkosti podniku a na požiadanie som mobilné telefóny ihneď vrátil ich vlastníkom. Pokiaľ ide o mobilný telefón E. L., tu som bol uznaný vinným z krádeže, keď som jej mal mobilný telefón podľa skutkovej vety vziať z kabelky uzatvorenej pomocou sťahovacej šnúrky. Aj tu uvádzam, že v žiadnom prípade nejde o krádež, nakoľko som si nechcel jej mobilný telefón prisvojiť a rozhodne som jej ho nevzal z kabelky. Záver súdu o tom, že som jej mal telefón vziať z kabelky, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Naopak, poškodená E. L. v prípravnom konaní na otázku obhajcu uviedla, že so mnou sedela asi 2-3 hodiny a svoj mobilný telefón počas toho vytiahla minimálne raz z kabelky, keďže vedela, že sa jej vybíjal. Ja som však v mojej výpovedi na hlavnom pojednávaní opísal pomerne podrobne, že počas tohto sedenia s poškodenou E. L. mi práve samotná poškodená vyslovene umožnila použiť jej mobilný telefón za účelom prihlásenia sa na sociálnu sieť. Ako som uviedol aj v odpore proti trestnému rozkazu, keďže mi samotná poškodená E. L. umožnila použiť jej mobilný telefón a boli sme výrazne pod vplyvom alkoholu, stalo sa, že nedopatrením zostal jej mobilný telefón v mojej dispozícii, čo však rozhodne nebol môj úmysel. Ihneď, ako som toto zistil, mal som záujem vzniknutý problém riešiť a vyslovene som ju v správach požiadal, aby počkala, kým sa vrátim z Nemecka apo príchode jej mobilný telefón vrátiť. Tak som aj chcel urobiť ihneď dňa 27.05.2021, pričom po ceste k poškodenej ma zastavila policajná hliadka a bolo mi prisľúbené, že mobilný telefón jej bude vrátený cestou polície po tom, ako im podpíšem potvrdenie o zaistení veci. V tejto súvislosti uvádzam, že pokiaľ by som nemal vôľu vrátiť mobilný telefón poškodenej, nemal by som predsa ihneď po mojom príchode mobilný telefón u seba a nesmeroval by som k jej bydlisku. Uvedené svedčí o mojom úprimnom záujme vyriešiť vzniknuté nedorozumenie. Napokon, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že predmetný mobilný telefón E. L. bol veľmi nízkej hodnoty (50,-€), mal prasknutý displej a preto by pre mňa nedávalo ani len ekonomický zmysel, aby som jej odcudzil mobilný telefón. V súvislosti s hodnotou mobilného telefónu je pritom potrebné poukázať na to, že ak nebolo v konaní preukázané, že som mobilný telefón mal vziať z kabelky poškodenej, tento čiastkový útok nie je spôsobilý naplniť skutkovú podstatu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Na tomto mieste si dovoľujem uviesť, že súd prvého stupňa sa na žiadnom mieste odôvodnenia Rozsudku nezaoberal právnu kvalifikáciou čiastkového útoku (skutku) z pohľadu aplikácie § 215 ods. 1 Trestného zákona. Ak by totiž súd neprihliadol na súhlas poškodeného B. I. na vypožičanie mobilného telefónu, ktorý mi výslovne vyjadril už krátko po mojom príchode do Pivárne Šport, za tej okolnosti, kedy som vzal voľne položený telefón z barového pultu s tým, že som si mobilný telefón neprisvojil, ale bez privolenia som ho chcel dočasne užívať na účel telefonického hovoru, nemôže ísť o krádež, ale nanajvýš o neoprávnené užívanie cudzej veci. Opäť pripomínam, že ani sám poškodený neuviedol, že by moje správanie naznačovalo, že by som si chcel mobilný telefón prisvojiť a naopak, práve tá okolnosť, že som mobilný telefón na jeho zavolanie zdvihol, oznámil som poškodenému, kde sa nachádzam (v blízkosti Pivárne Šport) a na jeho vyzvanie som mu ihneď mobilný telefón vrátil, môže (za splnenia ďalších podmienok) nasvedčovať skôr naplneniu znakov

skutkovej podstaty prečinu podľa § 215 Trestného zákona než § 212 Trestného zákona. Vzhľadom však ku skutočnosti, že aj prečin neoprávneného užívania cudzej veci predpokladá úmyselné zavinenie, ani tu nemohlo dôjsť k naplneniu subjektívnej stránky, nakoľko som konal s vedomím, že si mobilný telefón požičiavam na základe predchádzajúceho súhlasu poškodeného B. I., ktorý mi ešte skôr v daný večer udelil. Uložený súhrnný trest vo výmere tri roky nepodmienečne aj po jeho mimoriadnom znížení považujem z hľadiska zásad pre ukladanie trestov za nespravodlivo prísny. Dovoľujem si uviesť, že od okamihu môjho podmieneného prepustenia na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody vo veci č. k. 2T/22/2022 vediem riadny život, plním uložené povinnosti a obmedzenia apo absolvovaní zväračského kurzu sa uchádzam o zamestnanie v zahraničí na základe prísľubu zamestnávateľa, u ktorého pracuje aj môj otec. Už na základe rozsudku vo veci č. k. 2T/22/2022 mnou vykonaný trest odňatia slobody u mňa splnil svoj účel a mal u mňa dostatočný výchovný účinok. Mám záujem viesť riadny život, čo sa mi aj darí a vzťahy s rodinou mám napravené. Výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov, ako mi uložil súd prvého stupňa, ma však opäť vytrhne z môjho sociálneho prostredia a aj zo zamestnania, pričom mám obavu, že zamestnávateľ mi už neumožní vrátiť sa po výkone takéhoto trestu späť do pracovného procesu. Aj vzhľadom na vyššie uvedené dôvody môjho odvolania preto považujem uložený súhrnný trest za nezákonný.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiadam, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/27/2020-441 zo dňa 05.12.2022 a sám vo veci rozhodol tak, že ma v bodoch 4/ a /5 oslobodí spod obžaloby a uloží mi miernejší súhrnný trest odňatia slobody.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske v písomnom odôvodnení odvolania v neprospech obžalovaného uviedol doslovne nasledovné :

„Proti uvedenému rozsudku podal okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske dňa 06.12.2022 odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zákona považoval za nedôvodnú a uložený trest za neprimerane nízky. Samosudca Okresného súdu Partizánske v odôvodnení rozsudku uvádza, že za prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vychádzal z upravenej trestnej sadzby 6 až 13 rokov a 4 mesiace odňatia slobody. Hoci obžalovanému súhrne ukladal trest za 4 rôzne skutky (dva z toho spáchané pokračovacími útokmi), ktorými spáchal tri prečiny a jeden zločin, celkom určujúcim z hľadiska ukladania trestu je najprísnejšie kvalifikovaný zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. Inak by bol najprísnejšie trestný prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., kde možno uložiť trest odňatia slobody až na tri roky. Skutok tvorený čiastkovými útokmi v bode 1 až 3 výroku rozsudku je trestnou činnosťou majúcou charakter domáceho násillia. Znaky skutkovej podstaty, ktoré svojím konaním obžalovaný naplnil, z hľadiska konania obžalovaného spočívali vo verbálnom prejave, nedopustil sa nijak významného fyzického násillia. Súď uviedol, že pokiaľ by obžalovaný nič na svojom správaní nezmenil, bol by verbálne agresívny, vulgárny, použil by hrozby smrťou či inou ťažkou ujmom no nepodmienil by hrozbu nejakým očakávaným konaním či nekonaním poškodených, dopustil by sa „len“ nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., kde Trestný zákon vymedzuje zákonné rozpätie na 6 mesiacov až 3 roky odňatia slobody, čo by bolo aj zákonné rozpätie pre ukladanie trestu súhrnného. Súď prihliadol preto na okolnosti spáchania trestného činu, postoj samotných poškodených, ktorých záujem bol odlišný od záujmu orgánov činných v trestom konaní, ktorý postoj prezentovala poškodená ešte aj v záverečnej reči. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. možno uložiť obžalovanému mimoriadne znížený trest nie kratší ako 6 mesiacov. Dolná hranica upravenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. neznižného trestu ako už súď vyššie uviedol, bola 6 rokov. Za takýchto okolností, súď obžalovanému uložil trest mimoriadne znížený, ktorý sa javil byť za celú jeho trestnú činnosť primeraný, akoby na hornej hranici trestnej sadzby, pokiaľ by mu súď ukladal trest za prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. účinného do 30.04.2022, či ako by spáchal trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. Súď je toho názoru, že ochrana spoločnosti, preventívna funkcia trestu, morálne odsúdenie páchatel'a, ale aj sociálny rozmer trestu, na ktorom je síce záujem verejný (pokiaľ ide o § 189 ods. 2 Tr. zák.), no nie záujem tých osôb, ktoré boli jeho konaním priamo dotknuté - rodičov, bude zachovaný aj uložením trestu mimoriadne zníženého vo výmere - v akej mu súď trest uložil. Teda uložil súhrnný trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne. Miernejší trest by však bol vzhľadom na počet skutkov, rôznorodosť trestných činov a ich závažnosť neprimerane mierny, pričom súď ani nemohol uložiť miernejší trest ako vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/22/2022. Pretože pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súď ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia. Aj uložená liečba (vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/22/2022), pokiaľ ju obžalovaný dodrží, bude popri treste účinnou prevenciou, aj to je dôvod prečo súd obžalovanému neuložil trest čo i na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Výrok o treste predmetného rozsudku považujem za nesprávny, nakoľko uložený trest je neprimerane nízky a v rozpore so zásadami ukladania trestov a tiež preto, že aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona v predmetnej trestnej veci vzhľadom k osobe obžalovaného nie je dôvodná. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V prípade aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného ide o mimoriadne zníženie trestu, teda podľa môjho názoru okolnosti prípadu alebo pomery páchatela, ktoré majú odôvodniť zníženie trestu, musia byť skutočne mimoriadne, nie bežné okolnosti alebo pomery, resp. okolnosti, ktoré už boli zohľadnené ako poľahčujúce okolnosti. Za pomery páchatela odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku prirážajúcich okolností, vážnu chorobu páchatela, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatela od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatela, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatela o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod., avšak žiadna z uvedených skutočností sa v danom prípade nevyskytuje. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatela môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatela neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Mám za to že neboli zistené také okolnosti prípadu, alebo závažné pomery páchatela, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Podľa môjho názoru súd pri určovaní výmery trestu dostatočne nezohľadnil najmä počet obžalovaným spáchaných skutkov a ich závažnosť. Skutky tvorené čiastkovými útokmi v bode 1 až 3 výroku rozsudku podľa názoru súdu majú charakter domáceho násillia, ktorých sa obžalovaný dopustil „iba“ agresívnymi vulgárnymi verbálnymi prejavmi bez použitia fyzického násillia, avšak tieto smerovali voči jeho rodičom a boli spôsobilé u nich (resp. minimálne u poškodenej F. B.) vzbudiť strach z jeho konania. Rovnako nemožno súhlasiť ani s názorom súdu, že aj uložená liečba vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/22/2022 pokiaľ ju obžalovaný dodrží, bude popri treste účinnou prevenciou a zároveň že je skutočnosťou odôvodňujúcou použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona. Z uvedených dôvodov podľa môjho názoru uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je výmera uloženého trestu s prihliadnutím k upravenej trestnej sadzbe, v ktorej prichádzalo do úvahy obžalovanému trest ukladať, príliš mierna. Takýto trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/27/2020 zo dňa 05.12.2022, čo do výroku o treste u obžalovaného A. B. a aby mu v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhujem, aby súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona pri nedotknutom výroku o ochrannom opatrení zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/22/2022-216 z 02.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/63/2022-232 z 21.06.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

Ani obžalovaný sám, ani jemu ustanovená obhajkyňa a ani prokurátor sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu o ich odvolaniach písomne nevyjadrili k odvolaniu procesnej protistrany.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok podľa § 293 odsek 6, odsek 7 Tr. poriadku v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sám vyslovene písomne navrhol, aby sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu konalo v jeho neprítomnosti, a v neprítomnosti poškodených B. I. a E. L., v prítomnosti substitučne splnomocneného advokáta ustanovenou obhajkyňou obžalovaného a intervenujúceho prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín, intervenujúci prokurátor v rámci konečného návrhu odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. O odvolaní podriadeného prokurátora v neprospech obžalovaného, s ktorým sa aj naďalej stotožnil, ako aj s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení, navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného právom konečného návrhu poukázal na písomné odôvodnenie odvolania obžalovaného a navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným a odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie oboch odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 23. novembra 2023, na podklade ich podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 14. februára 2023, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku, keď nezistil dôvody na prípadne podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku dospel k záveru, že z oboch podaných odvolaní, ktoré sú prípustnými, boli podané oprávnenými osobami, včas aj na správnom mieste, je dôvodné iba odvolanie prokurátora, ktoré podal v neprospech obžalovaného.

Krajský súd úvodom uvádza, že prvostupňový okresný súd vykonal všetky dostupné relevantné dôkazy pre relevantné zistenie celého skutkového stavu vecí vo vzťahu ku všetkým piatim skutkom, pre ktoré boli podané pôvodne dve obžaloby tak, ako krajský súd už v úvode odôvodnenia tohto rozsudku skonštatoval. Vo vzťahu ku skutkovým záverom vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní tak, ako na ne v podrobnostiach prvostupňový okresný súd poukázal v napadnutom rozsudku, potom zákonným spôsobom podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom o tom, že bolo nepochybne preukázané, že sa všetky žalované skutky stali tak, ako ich správne okresný súd ustálil, a že ich jediným páchatelom je obžalovaný, a to i napriek tomu, že tento spochybnil a spochybňuje ich spáchanie (žalované skutky pod bodmi 4 a 5) ako trestného činu tým, že v týchto prípadoch išlo o zapožičanie mobilných telefónov tak, ako to malo vyplývať z dôkaznej situácie a žalované skutky pod bodmi 1 až 3 obžalovaný pokladá nanajvýš za spáchanie pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania, sa krajský súd v celom rozsahu bez výhrad stotožnil. Prvostupňový okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku v dostatočnej miere, zrozumiteľne a logicky vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku, čo mal nepochybne obžalobou z tvrdených skutkových okolností preukázané a čo nie a akými úvahami sa riadil. Krajský súd opakovane uvádza, že sa plne stotožnil so skutkovými zisteniami okresného súdu, ktoré ich preukazujú bez rozumových pochybností v rámci ucelenej reťaze zákonným spôsobom vykonané a vzájomne sa podporujúce usvedčujúce dôkazy, u ktorých ani krajský súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti nezistil relevantné pochybnosti o ich vierohodnosti a medzi ktoré vo vzťahu k prvým trom žalovaným skutkom patria predovšetkým svedecké výpovede oboch rodičov obžalovaného (F. B. a G. B.), podaný znalecký posudok MUDr. Márie Majzlánovej č. 18/2020 zo dňa 23. marca 2020, relevantné listinné dôkazy tak, ako na ne podrobne okresný súd poukázal a vo vzťahu k zvyšným dvom žalovaným skutkom sú to svedecké výpovede E. L. a B. I. a relevantné listinné dôkazy tak, ako aj v prípade týchto dvoch zvyšných žalovaných skutkov podrobne okresný súd na tieto dôkazy poukázal. Okresný súd sa správne tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, vysporiadal aj so všetkými obhajobnými argumentmi obžalovaného, pričom odvolacie námietky obžalovaného sú vo svojej podstate opakovaním jeho obhajobných tvrdení vo vzťahu k právnej kvalifikácii, resp. právnomu posúdeniu všetkých piatich žalovaných skutkov. Pokiaľ obžalovaný aj naďalej tvrdí, že si mobilné telefóny iba zapožičal od poškodených L. a I., priebeh skutkových okolností tieto dvaja poškodení ako svedkovia, bez relevantných rozporov a vierohodne popísali, nepochybne jednoznačne vyvracajú takéto obhajobné tvrdenia a odvolacie námietky obžalovaného.

Krajský súd v rámci pokračovania svojej prieskumnej povinnosti titulom iba podaného odvolania obžalovaného vo vzťahu k právnomu posúdeniu všetkých piatich žalovaných skutkov dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd i napriek obhajobe a odvolacích námietok obžalovaného v prípade prvých troch žalovaných skutkov (pod bodmi 1 až 3) dospel jednoznačne k rovnako nepochybne správnomu záveru o naplnení všetkých štyroch formálnych znakov žalovaného pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona §§ 127 odsek 4, 122 odsek 10 Tr. zákona. Okresný súd správne a súčasne aj zákonne prihliadol na opakovane vyslovené právne názory v tomto smere v dvoch uzneseniach Krajského súdu v Trenčíne (sp. zn.: 2To/55/2020 a 2To/86/2020), ktorými boli predchádzajúce opakované dva rozsudky v posudzovanej veci v rozsahu uvedených troch žalovaných skutkov zrušené. Prvostupňový okresný súd nepochybil ani v tom, keď pripojené dva ostatné žalované skutky (pod bodmi 4 a 5) právne posúdil ako pokračovací trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 122 odsek 10 Tr. zákona. Aj v prípade týchto oboch žalovaných skutkov došlo k naplneniu všetkých štyroch formálnych znakov uvedenej skutkovej podstaty prečinu a súčasne, t. j. kumulatívne bol naplnený aj potrebný materiálny korektív v zmysle § 10 odsek 2 Tr. zákona.

Krajský súd prieskum výroku o vine, t. j. skutkové závery a právne posúdenie všetkých päť žalovaných skutkov prvostupňovým okresným súdom uzatvára konštatovaním, že v tejto časti iba odvolaním obžalovaného napadnutý rozsudok je vecne správny a zákonný a vzhľadom k tomu, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a odôvodnenie napadnutého rozsudku je prvostupňovým okresným súdom plne kvalifikované, krajský súd ďalej odkazuje na jeho podrobné odôvodnenie v časti výroku o vine.

Napokon ostatná prieskumná povinnosť krajského súdu spočívala vo výroku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody, ktorý odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného, ale i samotný obžalovaný. Krajský súd zistil, že v tejto časti prvostupňový okresný súd sa dopustil celkovo až štyroch pochybení. Dospel síce k správnomu záveru o nevyhnutnosti uložiť súhrnný trest odňatia slobody obžalovanému vo vzťahu k dotknutej inej trestnej veci obžalovaného vedenej totožným súdom pod sp. zn. 2T/22/2022, správne tiež ustálil, že najprísnejšou zbiehajúcou sa skutkovou podstatou trestného činu, podľa ktorého je nutné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody – zločin vydierania podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona, postupom podľa § 42 odsek 1 Tr. zákona, nesprávne však už aplikoval ustanovenie § 41 odsek 1 Tr. zákona, keď u obžalovaného bolo obligatórna aplikácia zásad, podľa ktorých bude uložený súhrnný trest, t. j. podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona, teda s uplatnením asperačnej, zostrujúcej zásady, u ktorej sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby. Potom tiež nesprávne aplikoval ustanovenie § 37 písm. h) Tr. zákona, podľa ktorej obžalovaný síce spáchal viacero trestných zbiehajúcich sa trestných činov, avšak v jeho prípade by išlo vzhľadom na aplikáciu tzv. asperačnej zásady o neprimeranú prísnosť, pričom okresný súd pochybil, keď vo výroku neuviedol aj ustanovenie § 38 odsek 2 Tr. zákona. Najpodstatnejšie pochybenie okresného súdu spočívalo ale v tom, že u obžalovaného aplikoval tzv. moderačné oprávnenie, t. j. mimoriadne zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu trestnej sadzby 4-och rokov postupom podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písm. e) Tr. zákona, pretože aj krajský súd v zhode s tým, čo uvádzal prokurátor v odvolacích námietkach, u obžalovaného absolútne nezistil existenciu žiadnych relevantných skutočností či okolností, ktoré by dôvodne a zákonne viedli k aplikácii takéhoto ustanovenia a teda že by trest odňatia slobody ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby od dolnej hranice 4 rokov bol pre obžalovaného neprimerane prísny trestom. Práve naopak, množstvo spáchaných trestných činov obžalovaným, ich rôznorodosť ako sám paradoxne na tieto skutočnosti poukázal, jeho doterajší život a trestnú minulosť a jeho nekritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a priori vylučuje akúkoľvek už len teoretickú úvahu o mimoriadnom znížení trestu, čo by bolo v príkrom rozpore s očakávaným naplnením účelu trestu u obžalovaného v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Na druhej strane však krajský súd neprehliadol skutočnosť, že v posudzovanom prípade sa trestné stíhanie po podaní obžaloby viedlo so vznikom prieťahov, ktorých zavinenie však bez akýchkoľvek pochybností svedčí prvostupňovému okresnému súdu, ktorý opakovane nerešpektoval právny názor v predchádzajúcich dvoch zrušujúcich rozhodnutiach odvolacieho krajského súdu. Časový odstup od spáchania predovšetkým prvých troch žalovaných skutkov pod bodmi 1 až 3 viedli krajský súd preto k tomu, že túto skutočnosť aj v súlade s príslušnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva je obžalovanému treba zohľadniť pri ukladaní trestu. Obžalovanému bude preto postačovať uloženie súhrnného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici, vo výmere 4-och rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, do ktorého správne okresný súd obžalovaného zaradil, keďže

obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol a iné, prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani krajský súd nepovažoval za nevyhnutné. Takto uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa záveru krajského súdu už spĺňa relevantne kritéria očakávaného účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené dôvody a podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti pod bodom I. tohto rozsudku a výrokom pod bodom II. tohto rozsudku potom nedôvodné odvolanie obžalovaného v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.